

RICHARD WURMBRAND – „CU DUMNEZEU ÎN SUBTERANĂ”

(Editura „Casa Școalelor”, București, 1994)

Richard Wurmbbrand (n. 24 martie 1909, București – d. 17 februarie 2001, Glendale, California) a fost unul dintre cei mai mari predicatori creștini ai secolului al XX-lea. Născut la București într-o familie de evrei, Wurmbbrand a fost atras de comunism în perioada adolescenței, a urmat cursurile unei școli politice la Moscova între 1927 și 1929, apoi a abandonat orientarea comunistă și s-a convertit la creștinism, pentru ca mai târziu să petreacă peste 14 ani în închisorile comuniste pentru activitățile sale creștine care au atras adversitatea autorităților vremii. Atât în închisoare, cât și după eliberare, Wurmbbrand a predicat mesajul iubirii și al iertării lui Hristos, luptând totodată pentru drepturile creștinilor persecutați din întreaga lume.

CITATE

Culese: **prof. BALAS ADRIAN**

„CU DUMNEZEU ÎN SUBTERANĂ”

(Editura „Casa Școalelor”, București, 1994)

1. „Oricare i-ar fi greșelile, biserica are o latură sublimă. Marea îneacă în fiecare an mii de oameni, dar nimeni nu-i contestă frumusețea”. (pag. 34)
2. „Pentru un creștin, a muri înseamnă a merge la Isus Hristos”. (pag. 42)
3. „Oamenii se așteaptă ca pastorii să fie modele de înțelepciune, puritate, iubire și dreptate. Ei nu pot fi așa întotdeauna cu adevărat, fiindcă sunt și ei oameni; astfel, mai mult sau mai puțin, încep să joace un rol. Cu timpul, abia mai știu ei înșiși dacă purtarea lor este interpretarea unui rol sau expresia caracterului lor real”. (pag. 51)
4. „... există două feluri de creștini: cei care cred sincer în Dumnezeu și cei care, cu tot atâta sinceritate, cred doar că cred”. (pag. 51)
5. „... cei mai buni predicatori erau oameni care, ca și Isus, practicau tăcerea interioară. Când gura rămâne prea mult deschisă, chiar pentru a rosti binele, sufletul își pierde flacăra, așa cum o cameră își pierde căldura printr-o ușă deschisă”. (pag. 53)
6. „Am înțeles că trebuia să-i iubesc pe oameni luându-i așa cum sunt, și nu cum ar trebui să fie”. (pag. 58)
7. „Gândurile rele pot fi biruite prin rațiune, dacă le sunt examinate cu calm consecințele”. (pag. 62)
8. „Așa cum doctorii recurg la un virus pentru a combate un altul, tot astfel putem și noi folosi maxima diavolului: dezbină și stăpânește, pentru a-l înfrânge. Demonul mândriei – teama de a nu-ți pierde prestigiul – poate fi întors împotriva demonului desfrâului. Demonul zgârceniei urăște viciile care costă bani!”. (pag. 62)
9. „... un pastor nu poate fi niciodată un martor al acuzării.” (pag. 66)
10. „Când am devenit creștin, a fost ca și cum m-aș fi născut din nou, înzestrat cu o fire plină de iubire. Așa cum dintr-un izvor nu poate curge decât apă, tot așa numai iubire poate izvorî dintr-o inimă iubitoare.” (pag. 66)
11. „E ușor să fii ateu în împrejurări plăcute. O convingere fermă rezistă unor presiuni enorme; nu am văzut ca ateismul să reziste în fața morții.” (pag. 83)
12. „... nimeni nu-și cunoaște adâncurile propriei inimi. Exact așa cum mulți se socotesc credincioși și nu sunt, tot astfel unii se cred atei fără a fi.” (pag. 83)
13. „... cel care vine către Mântuitorul numai ca să fie mântuit este clientul Mântuitorului, nu discipolul Său.” (pag. 87)
14. „Ar trebui să ne prețuim mintea după atitudinea pe care o luăm în situații limită, când ea se străduiește să găsească o cale de ieșire în momentele de criză supremă. Atunci când rațiunea trebuie să treacă peste prăpastia morții, fațada ateismului, aproape întotdeauna, se prăbușește.” (pag. 88)
15. „... hărmălaia zilnică poate înăbuși vocea tainică a conștiinței. Numai când se apropie moartea în tăcerea închisorii, unde nimic nu distrage atenția, o poate omul auzi.” (pag. 88)

16. „Fiecare punct de vedere este în realitate un punct de orbire, din cauză că te face total incapabil de a înțelege alte puncte de vedere. Numai când părăsim toate „punctele de vedere” și acceptăm să intuim întregul, găsim adevărul.” (pag. 93)
17. „Timp de secole, evreii s-au rugat să vină Mesia; și mai tare decât toți – sinedriul, tribunalul suprem. Dar, când El a venit, L-au batjocorit, și L-au scuipat, și L-au trimis la moarte, fiindcă ultimul lucru pe care-l doreau era să vină cineva să tulbure rutina lor confortabilă. Acest lucru este valabil pentru toate națiile din zilele noastre.” (pag. 113)
18. „Când se rup legăturile cu lumea exterioară, dobândești un văz pentru cele nevăzute. Am devenit foarte apropiați. Ședeam tăcuți și uneori el rostea gândul pe care îl aveam în minte. Așa ar trebui să fie între prieteni și între soț și soție, dar rareori se întâmplă să fie.” (pag. 114)
19. „Dacă un om refuză să spună o minciună, e foarte bine, dar atunci trebuie să-și asume numai el primejdiile. Dar dacă hotărăște să pună în joc siguranța altcuiva, pe acela trebuie să-l apere cu orice preț.” (pag. 128)
20. „Eu respect adevărul, dar aș minți pentru a salva un prieten.” (pag. 129)
21. „Propria dumitale conștiință, dacă este călăuzită de Duhul Sfânt, îți va arăta în orice împrejurare a vieții ce să spui și ce să lași nerostit.” (pag. 129)
22. „... avem tendința să confundăm ceea ce e neplăcut cu răul. (...) lucrurile nu sunt bune sau rele prin ele însele: le etichetăm după interesele noastre. Vrem ca întregul univers să se conformeze dorințelor noastre, deși nu suntem decât o părticică infimă din el. (...) ceea ce numim rău nu e adesea decât un bine care n-a fost încă dus până la capăt.” (pag. 129-130)
23. „După moarte, tuturor ni se plătește după faptele noastre. Numai când vedem sfârșitul tuturor lucrurilor putem nădăjdui să înțelegem.” (pag. 131)
24. „Dumnezeu a făcut și cerul și pământul, și viața ta, și atât de multă frumusețe ...! Există un sens în suferința ta, așa cum a fost unul în suferința lui Iisus, fiindcă moartea Lui pe cruce este aceea care a salvat omenirea.” (pag. 137)
25. „... ceea ce suferim noi poate fi de folos generațiilor viitoare.” (pag. 141)
26. „Rugile noastre ar trebui să îmbrace forma meditației, a împăcării, a iubirii.” (pag. 142)
27. „... iubirea trupească este un dar pe care Dumnezeu l-a dat omenirii.” (pag. 146)
28. „Sexualitatea nu există numai pentru a aduce copii pe lume: ea are propria ei valoare, aducând vieții mai multă noblețe și fericire.” (pag. 150)
29. „Căsătoria trebuie să fie o chestiune de onoare. Îți asumi îndatorirea să fii fidel.” (pag. 150)
30. „Dragostea este un sentiment și toate sentimentele sunt schimbătoare; nimeni nu iubește și nici nu ține cu aceeași intensitate supărare veșnică.” (pag. 150)
31. „Este o lege a naturii ca pasiunea să scadă în intensitate pe măsură ce omul îmbătrânește, așa că ea nu poate fi nici garanția unei căsătorii fericite. La temelie trebuie să fie pus altceva: hotărârea de a fi loial și a-l face fericit pe celălalt.” (pag. 150)
32. „... trupurile nu ne-au fost date numai pentru satisfacerea plăcerii proprii, ci mai ales ca temple ale lui Dumnezeu, închinare slujirii Sale.” (pag. 151)
33. „Dacă un creștin ar crede într-adevăr că aproapele său va fi chinuit pe vecie în iad, ar trebui să încerce zi și noapte să-l convingă să se pocăiască și să creadă. Ce trist e că acest lucru nu se întâmplă!” (pag. 153)
34. „... din milă izvorăște iubirea, și iubirea dintre oameni este unul din marile țeluri ale creștinismului.” (pag. 160)
35. „Fiecare dintre noi se adresează lui Dumnezeu altfel, dar El vede dincolo de gesturile noastre de cinstire și iubire; El se uită în inima noastră. Acolo ar trebui să privim și noi.” (pag. 163)

36. „Iisus nu respinge pe nimeni dintre cei care-L iubesc, chiar dacă aceștia nu cunosc adevărata calitate a celui pe care-L iubesc.” (pag. 164)
37. „... nu e de admirat nici un progres care a fost dobândit prin lacrimi și sânge, oricât ar părea de impresionant din afară.” (pag. 169)
38. „Un creștin, orice neazuri ar avea, știe că pășește pe același drum pe care pășise Iisus.” (pag. 176)
39. „... omul poate degrada religia, dar religia l-a înnobilat pe om într-o măsură mai mare.” (pag. 177)
40. „... cei ce se smeresc după ce au păcătuit foarte mult pot adesea să reziste la persecuții mai bine decât creștinii cu o înaltă spiritualitate.” (pag. 181)
41. „Dumnezeule, ajută-mi să nu mă bucur mai mult că sunt liber, decât că Tu ai fost cu mine în închisoare!” (pag. 189)
42. „Am venit de la bucuria de a fi cu Hristos în închisoare la bucuria de a fi cu El în familia mea.” (pag. 191)
43. Mihai a zis: „Tată, ai trecut prin atâtea! Aș vrea să știu ce ai învățat din toate acele suferințe”. Am răspuns: „Copii, în tot acest timp, aproape că am uitat Biblia. Dar am avut întotdeauna în minte patru lucruri. Mai întâi că există un Dumnezeu. În al doilea rând, că Hristos este mântuitorul nostru. Într-al treilea, că există o viață veșnică. Iar într-al patrulea rând că iubirea este calea cea mai bună.” (pag. 191 – 192)
44. „Rețetă de ceai împotriva suferinței” – din 7 ierburi: (1) mulțumirea; (2) gândirea dreaptă; (3) amintirea păcatelor tale trecute; (4) gândul la suferințele pe care Iisus le-a îndurat cu bucurie pentru noi; (5) recunoașterea faptului că suferința ne-a fost dată de Tatăl ceresc nu ca să ne facă rău, ci ca să ne curețe și să ne sfințească; (6) cunoașterea faptului că nici o suferință nu poate dăuna vieții unui creștin; (7) speranța. (pag. 199)
45. „Închisoarea nu mă poate împiedica să iubesc.” (pag. 199)
46. „Omul este un păcătos, dar vina nu este a lui. Satana și îngerii căzuți lucrează de zor ca să ne aducă și pe noi la ticăloșia lor.” (pag. 204)
47. „Deținuții nu observă niciodată cum trece timpul. În sinea lor, se cred rămași la aceeași vârstă la care erau când au intrat în închisoare; visează la tinerele soții sau iubite pe care le-au lăsat și niciodată la femeile uzate de griji la care se vor întoarce.” (pag. 210)
48. „Energia spirituală este ca o monedă ce are înscris pe ea chipul unui rege.” (pag. 220)
49. „Cum se face că în spațiul îngust al minții mele sunt cuprinse aspecte ale vieții zilnice, ale infinitului și ale veșniciei? Nemărginitul trebuie să fie conținut tot în ceva nemărginit: acesta este spiritul. Când spiritul vostru neîncătușat poate călători oriunde în timp și spațiu, credeți că el va împărtăși soarta acestui înveliș care este trupul?” (pag. 221)
50. „Dacă natura reînvie, poate reînvia și Iisus.” (pag. 225)
51. „Sfântul Augustin zice: «Anima humana naturaliter christiana est» - sufletul omenesc este prin natura lui creștin. Crima este împotriva firii, rezultatul unei presiuni sociale sau al multor altor cauze.” (pag. 232)
52. „Biblia nu interzice să te lași ucis.” (pag. 233)
53. „Pușcăria i-a transformat pe unii în sfinți, iar pe alții în brute.” (pag. 233)
54. „Mă întrebam ce s-ar întâmpla dacă știința ar face munca inutilă. Există o limită a inventivității în dragoste, filme și alte droguri; și sunt atât de numeroși cei ce n-au nimic altceva în minte.” (pag. 234)
55. „S-a creat ideea unei ierarhii spirituale în cadrul căreia oamenii obișnuiți își încredințează cererile preoților, preoții le transmit sfinților, iar sfinții Fecioarei.” (pag. 237)
56. „Ceea ce este important este respectarea Sfintei Scripturi ca unică lege și mântuirea prin credința în Iisus. Numele și formele nu contează.” (pag. 240)

57. „Atunci n-o să vă supărați dacă vă propun singura explicație logică de a fi ortodox: aceasta se datorează faptului că în urmă cu cincizeci de ani un ortodox român s-a culcat cu o româncă ortodoxă.” (pag. 242)
58. „«Culoarea este suferința luminii», spunea Goethe: trecând printr-o prismă, lumina se sfâșie în fâșii. Eu am văzut dezbinarea noastră în căutarea adevărului ca o suferință îndurată de Hristos.” (pag. 248)
59. „... ura face din ritual și dogmă un pretext pentru a-i ataca pe alții; iubirea, prin care oamenii, oricât de diverși, își realizează unitatea și fraternitatea înaintea lui Dumnezeu.” (pag. 251)
60. „Un ucenic nu caută darurile, ci pe Hristos însuși și până la urmă e gata de sacrificiu de sine după pilda Lui.” (pag. 252)
61. „... trebuie să acceptăm existența lui Hristos ca fapt istoric, de vreme ce e recunoscută și în Talmud, de cei mai înverșunați dușmani ai săi, fariseii, care dau și numele mamei sale și ale unora dintre apostoli. Fariseii scriu și despre unele minuni ale lui Hristos, explicând că El le-a înfăptuit prin magie neagră. Explicația pe care o dau ei îi privește, dar miracolele sunt confirmate.” (pag. 255)
62. „Cu toate că sunt în închisoare, eu sunt liber. Iisus m-a eliberat de vinovăția mea, de întunericul din cugetul meu.” (pag. 259)
63. „Pot fi recunoscător evenimentelor de la 23 August că ne-au eliberat de fascism, dar pentru cealaltă eliberare, de ceea ce este trecător, de moarte, îi mulțumesc lui Iisus.” (pag. 259)
64. „... biserica oficială poate supraviețui într-o țară comunistă numai printr-un compromis.” (pag. 263)
65. „Timp de o oră am stat culcat pe pat, zicându-mi: «Acum voi încerca să nu mă gândesc la Hristos». Dar efortul nu mi-a reușit: nu mă puteam gândi la nimic altceva. Fără credința creștină, era un gol în inima mea.” (pag. 264 – 265)
66. „Mă bucur la gândul că voi suferi pentru ceea ce reprezintă adevărul suprem.” (pag. 265)
67. „... și atunci când am crezut că creștinismul murise, mi-am spus: «Chiar de-i așa, eu voi crede în El și voi plânge la mormântul său până ce va învia, ceea ce sigur se va întâmpla.»” (pag. 266)
68. „În spatele tuturor stă o ființă nevăzută: Iisus Hristos, care ne-a ținut în credință și ne-a dat forța de a birui.” (pag. 270)

Dintre cartile scrise de **RICHARD WURMBRAND** amintim:

"Adu-ți aminte de frații tăi",	București, Stephanus, 1995.
"Avraam, tatăl tuturor credincioșilor",	București, Stephanus, 1993.
"Cele șapte cuvinte de pe cruce",	București, Stephanus, 1995.
"Cu Dumnezeu în subterană",	București, Casa Școalelor, 1994.
"Dacă zidurile ar putea vorbi",	București, Stephanus, 1995.
"De la suferință la biruință",	București, Stephanus, 1994.
"Drumul spre culmi",	București, Stephanus, 1992, 3 vol.
"Cristos pe ulița evreiască",	București, Stephanus, 1994.
"Iisus, prietenul teroriștilor",	București, Stephanus, 1996.
"Îmbătat de dragoste",	București, Stephanus, 1992.
"Marx și Satan",	București, Stephanus, 1994.
"Oglinda sufletului omenesc",	București, Stephanus, 1994.
"Oracolele lui Dumnezeu",	București, Stephanus, 1996.
"100 de meditații din închisoare",	București, Stephanus, 1994.
"Predici în celula singuratică",	București, Stephanus, 1994.
"Strigătul Bisericii prigonite",	București, Stephanus, 1993.
"Umpleți vidul!",	București, Stephanus, 1994.
" Noblețea suferinței ", (Sotia pastorului) - Sabina Wurmbrand	